

Η περίπτωση του Βρετανού συγγραφέα μας έχει απασχολήσει και στο παρελθόν κυρίως με το καταπληκτικό, ατυχώς και καταληκτικό, βιογραφικό βιβλίο του Hitch 22.

Στα μόλις 62 χρόνια της ζωής του, ταξίδεψε σε μερικά από τα πιο επικίνδυνα μέρη του πλανήτη, συνομίλησε με σημαντικούς αλλά και μοχθηρούς ηγέτες και σε κάθε περίπτωση υπήρξε πέρα από θαρραλέος ρεπόρτερ κι ένας στοχαστικός συγγραφέας.

Συνδυάζοντας τις δύο αυτές ιδιότητες τον πετυχαίνουμε σε μια έκδοση του 2001, με πρωτότυπο τίτλο *The Trial of Henry Kissinger*, Στην πατρίδα μας κυκλοφόρησε τον Νοέμβριο του 2002 με τίτλο: *Η Δίκη του Χένρι Κίσινγκερ*.

Ο Hitchens, αποκαλύπτει ευθύς εκ πρώτης στιγμής τις προθέσεις του. Είναι αμείλικτος απέναντι στον Kissinger. Συγκεντρώνει πλήθος στοιχείων και ενορχηστρώνει τις επιθέσεις του με επιχειρήματα για να καταλήξει στο συμπέρασμα: *«Εκμαύλισε την αμερικάνικη δημοκρατία και επέβαλε βαρύ φόρο σε ανθρώπινες ζωές στις ασθενέστερες και πιο ευάλωτες τάξεις.»* (σ.59).

Τον κατηγορεί για έξι συνολικά εγκλήματα. Αναλυτικότερα:

1. Η προμελετημένη μαζική δολοφονία άμαχου πληθυσμού στην Ινδοκίνα
2. Η προμελετημένη συνεργία σε μαζικές σφαγές και, αργότερα σε δολοφονία στο Μπαγκλαντές.
3. Ο δεκασμός μάρτυρα και ο σχεδιασμός δολοφονίας ανώτερου αξιωματούχου δημοκρατικής χώρας -της Χιλής- με την οποία οι Η.Π.Α. δεν βρίσκονταν σε εμπόλεμη κατάσταση.
4. Η προσωπική ανάμειξη σε σχέδιο δολοφονίας του αρχηγού της Κυπριακής Δημοκρατίας.
5. Η υποκίνηση και νομιμοποίηση της γενοκτονίας στο Ανατολικό Τιμόρ.
6. Η προσωπική ανάμειξη σε σχέδιο απαγωγής και δολοφονίας δημοσιογράφου ο οποίος ζει

στην Ουάσινγκτον.

Η έκδοση χωρίζεται σε έντεκα κεφάλαια και δύο παραρτήματα. Το κάθε κεφάλαιο, παρουσιάζει, αναλύει, τη δράση του Αμερικανού πολιτικού στις διάφορες δραστηριότητες του μέσα στον κόσμο και τον χρόνο.

Ξεκινά από το '68 και ερευνά τα έργα του στην Ινδοκίνα, το Μπαγκλαντές, τη Χιλή, την Κύπρο, το ανατολικό Τιμόρ.

Για το θέμα του Βιετ-ναμ εκφράζει την άποψη ότι το Φθινόπωρο του '68 ο Ρίτσαρντ Νίξον πλησίασε παρασκησιακά τους Βορειοβιετναμέζους που συμμετείχαν στις ειρηνευτικές συνομιλίες των Παρισίων και τους έπεισαν να αποσυρθούν διότι σε ενδεχόμενη νίκη των Δημοκρατικών θα τους πρότειναν καλύτερη συμφωνία. Οι συνομιλίες δυναμιτίστηκαν, ο Νίξον και οι Δημοκρατικοί εξελέγησαν, οι καλύτεροι όροι δεν ήρθαν ποτέ, ο πόλεμος κράτησε άλλα τέσσερα χρόνια στέλνοντας 20.000 Αμερικανόπουλα στη πατρίδα μέσα σε φέρετρα, ενώ οι άοπλοι, άμαχοι Αναμίτες, Λαοτινοί και Καμποτζιανοί πολίτες, θύματα αλόγιστων βομβαρδισμών ήταν ακαθόριστα πολύ περισσότεροι.

Ο συγγραφέας συχνά περιγράφει την αθλιότητα της εξουσίας για το πως ο συχνά μεθυσμένος Νίξον και ο Κίσιγκερ εφάρμοζαν την πολιτική τους, ή για τον τρόπο που διευθυνόταν οι πολεμικές επιχειρήσεις στην χερσόνησο της Ινδοκίνας. «Ο θάνατος είναι η δουλειά μας και οι δουλειές πάνε καλά» όπως έγραφε το σύνθημα στο αρχηγείο αερομεταφερόμενης μονάδας της 9ης Μεραρχίας.

Κλείνει αυτές τις δυσάρεστες για την Αμερικανική πολιτική σελίδες με το φιάσκο του «Μαϊγιαγκές», ενός αμερικανικού εμπορικού πλοίου που είχε αιχμαλωτισθεί από τις Καμποτζιανές κανονιοφόρους. Ο Κίσιγκερ κατηγορείται διότι παρά το γεγονός ότι γνώριζε πως το πλήρωμα είχε απελευθερωθεί, έπεισε τον άβουλο πρόεδρο Φορντ να στείλει δύναμη πεζοναυτών στο νησί Κο Τανγκ, όπως τουλάχιστον διατείνεται ο Hitchens. Δεκαοκτώ πεζοναύτες σκοτώθηκαν, άλλοι 23 έχασαν τη ζωή τους όταν το μεταγωγικό ελικόπτερο που τους μετέφερε έπεσε από τεχνικό πρόβλημα παρασύροντας στον θάνατο και το τριμελές του πλήρωμα.

Δεν είναι γνωστές οι απώλειες των Καμποτζιανών καθώς οι Αμερικανοί έρριψαν στο νησί το πιο ισχυρό συμβατικό όπλο που είχαν στη διάθεσή τους.

Στο κεφάλαιο «Απάνθισμα περιπτώσεων», ο συγγραφέας συνεχίζει το σφυροκόπημα για

όλους του εγκληματικούς σχεδιασμούς του Κίσσιγκερ στην Ινδοκίνα, σε μια πολεμική εμπλοκή όπου είχε παραμερίσει το Κογκρέσο.

Αναφέρεται και στο όργιο των κοριών όπου υπέκλεπταν συνομιλίες ακόμα και από μέλη του Εθνικού συμβουλίου ασφαλείας ή προσωπικό του Λευκού οίκου.

Στο ίδιο κλίμα κινούνται και τα υπόλοιπα κεφάλαια όπου προκύπτουν όλες οι απροκάλυπτες επεμβάσεις της πολιτικής Κίσσιγκερ στην Χιλή, στην Κύπρο, στο Τιμόρ, με πλήθος στοιχείων και αποκαλύψεων.

Αναμφίβολα μια ενδιαφέρουσα έκδοση για να έχουμε μια αντίληψη, πως λειτουργούν μερικές πολιτικές αν δεν υπάρχουν μηχανισμοί ελέγχου.